



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 57. Cassianus Massiliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. inquit: nulli gregi vir invisus in Episcopum obtrudendus; consensus Clericorum, populi, Magistratum requirendus.

A. C. 428.

c. 5.

Prosp. Chro.
an. 426.

Epist. 3.
p. 1622.

Relinquo vobis, inquit ulterius: Episcopum Massiliensem judicandum, qui de caede Fratris sui gavisus dicitur, usque adeo, ut illi, qui sedatis sanguine humano manibus redibat, obvium se dederit, cum homicida communicaturus. Patroclum, Episcopum Arelatensem, ante biennium, nempe anno 426. Tribunorum aliquis multis ictibus perfoderat, secretis, ut credunt, Felicis, Magistri militum, mandatis instructus. Haud dubie de hac caede mentio fit in S. Coelestini Papæ epistola, septimo Calendas Augusti, Felice, & Taurro Consulibus, id est, 26. Julii, 428. data. Anno sequenti 429. Florentio, & Dionysio Consulibus, S. Coelestinus aliam epistolam Decretalem dedit ad Episcopos Apuliæ, & Calabriæ, qua hortatur, ut Canones observent, & speciatim ne Laicos in Episcopos ordinent, rejectis Clericis, qui totam vitam suam Ecclesiæ servierunt.

§. LVII.

Cassianus Massiliæ.

Jam tum plura Monasteria in Galliis erecta fuerant, præsertim in Provincia. Cassianus post S. Chrysostomi obitum, circa ann. 409. illuc se receperat; Presbyter ordinatus, Massiliæ duo Monasteria,

ria, viris unum, alterum puellis funda-
vit. Ad quinque millia Monachorum re-
xisse dicitur, atque celebris Abbatia S. Vi-
ctoris Massiliae fundator agnoscitur. Cir-
ca annum 420. suas Institutiones Mona-
sticas scripsit, rogatus a Castore, Aptæ
Juliae Episcopo, qui in sui Patrimonii
fundo, Diocesis Nemausiaca, Monaste-
rium extruxerat, & avidus erat cognos-
cendi Disciplinam, quam Cassianus in
Oriente experientia didicisset, atque in
Monasteria a se fundata introduxisset.
Ut ei satisfaceret, Cassianus duodecim
libros Institutionum Monasticarum scri-
psit, & eidem dicavit. Initio dicit, non
esse sibi propositum de miraculis Mona-
chorum Ægypti loqui, quamvis plurima
narrari audivisset, & aliqua suis vidisset
oculis, sed tantum de regulis vitæ eorum,
& moribus differere. In libro primo ve-
stimenta describit, in secundo ordinem
orandi vespere, & nocte. In tertio me-
morat orandi ordinem, quem alii Mona-
chi in Oriente, nempe in Palæstina,
& Mesopotamia per diem observabant.
Nam Ægyptii ad vespertas tantum, &
Nocturnos conveniebant, alii vero etiam
ad tertiam, sextam, & nonam. Adver-
tit, horam primam sua primum ætate in
Monasterio suo Bethlehemi fuisse intro-
ductam, ad emendandam illorum somno-
lentiam, qui post preces nocturnas dor-
mie-

Sæculum V.
A. C. 428.

Ep. Castor.
ap. Cass.

Præf. Inst.

Sup. l. XX.
§. 8.

III. Instit.
c. 4.

Hist. Eccles. Tom. V.

ooo

mie-

Sæculum V. miebant usque ad tertiam, atque ut initium laboris diurni designaretur. In libro quarto Institutionum, loquitur de modo examinandi, & suscipiendi Monachos præsertim Tabennis, & notat, tunc Monachos non concessisse, ut Novitius de bonis suis quidquam Monasterio donaret. In cæteris octo Institutionum libris tractat de modo oppugnandi vitia capitalia, quorum octo enumerat, scilicet gulam, impudicitiam, avaritiam, iram, tristitiam, tædium, seu acediam, vanitatem, & superbiam. Occasione acediae, fuse de necessitate laboris manuum differit.

XV. Instit.
c. 4.

X. Instit.
c. 7. 8.

Sub annum deinde 423. Collationes suas composuit, ut interiorum statum Monachorum Ægypti explicaret, quippe in suis Institutionibus exteriora solummodo exhibuerat. Primo colloquia decem composuit, ad Leontium, Episcopum Fori Julii, & Helladium Anachoretam, postea Episcopum, directa. In his decem primis colloquiis solos Monachos Scætienses loquentes inducit. Post annos ferme duos composuit septem alia, quæ S. Honorato Abbati Lerinensi, & S. Eucherio, tunc ejusdem Monasterii Monacho, postea Episcopo Lugdunensi inscripsit. Cassianus loquentes exhibet Monachos, quos statim in prima sua professione in Ægyptum, nempe Cheremonem, Nesteros, & Josephum

Sup. l. XX.
§. 7.

Sup. l. XX.
§. 3.

Joseph viderat. Cheremon inter alia de Sæculum V.
A.C. 428.
Protectione Dei, scilicet de Gratia, sed
parum accurate loquitur. Post aliquot
annos, circa annum 428. Cassianus rur-
sus concinnavit septem colloquia, ad qua-
tuor Monachos Insularum Massiliensium
directa. Loquentem producit Abbatem
Piammonem, aliosque, quos ex eadem
profectione noverat. Universim 24. Col-
loquia, non temporis, sed materiarum or-
dine distributa, numerantur.

§. LVIII.

Monasterium Lerinense.

Sanctus Honoratus circa annum 410. Serm. S. Hi-
lar. ap. S.
Leon. to. I.
Monasterium Lerinense fundaverat in
Insula, quæ hodie ab ejus nomine ap-
pellatur. Familia nobili ortus erat, quæ
suis in ceris Consules exhibebat. Ad fi-
dem conversus, & baptizatus est in flore
ætatis suæ, Patre, & tota familia invita.
Ex eo tempore rigidum vitæ genus, &
affectibus premendis aptum ducere cœ-
pit; prolixam cæsariem succidit, vili
vestitu utebatur, faciem jejuniis macera-
vit. Unus ex ejus fratribus, Venantius
nomine, eundem vitæ rigorem ample-
xus est. Divisis inter pauperes bonis, San-
cto Eremicolæ Caprasio, Massiliæ Insulas
inhabitantibus, instituendos se tradiderunt.
In ejus Societate, suscepta profectione, ali-
quamdiu in Achaja morati sunt. Venan-
tium